

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Som alle ved, er det jo altså EU, der har forhandlingsretten, forhandlingskompetencen på det her område i WTO-regi, og det vil altså sige, at dér, hvor Danmark skal prøve at påvirke processen, er i EU-kredsen, hvor alle også ved, at der ikke er enighed mellem landene.

Danmark vil presse på for, at EU bevæger sig mest muligt i retning af at få fjernet tilskud til landbrug. Det er klart den danske regerings opfattelse, at landbruget skal fungere på markedsvilkår ligesom alle andre erhverv – væk med tilskuddene. Men vi er jo altså nødt til at indse, at det, EU som sådan kan spille ud med i WTO-regi, er det, der kan blive enighed om i EU-kredsen, hvor landene trækker i hver sin retning.

Så spørger hr. Jørn Jespersen, hvornår og hvordan den danske regering har gjort sine synspunkter gældende. Det må hr. Jørn Jespersen spørge fødevarerministeren om. Det går jeg ud fra at fødevarerministeren gør eller vil gøre på det tidspunkt, hvor det passer godt ind i forhandlingssituationen.

Det tror jeg egentlig også hr. Jørn Jespersen er nødt til at erkende, at det må være ministerens vurdering, hvornår og hvordan det bedst sker for at udnytte Danmarks forhandlingsposition stærkest muligt. Men det må hr. Jørn Jespersen i givet fald snakke med fødevarerministeren om.

Regeringens holdning er i hvert fald klar. Det er den, som jeg har givet udtryk for her. Vi arbejder i retning af at få de størst mulige reduktioner af landbrugsstøtten. Og så vil jeg bare minde om, at der i regeringsgrundlaget klart står, at en sådan reduktion i landbrugsstøtten også skal følges af indenlandske omkostningsreduktioner.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2659

3) Til statsministeren af:

Jørn Jespersen (SF):

»Indeholder Stuart Harbinsons forslag efter statsministerens vurdering overhovedet nogen forslag, som er for vidtgående liberaliseringer?«

Jørn Jespersen (SF):

Jeg beundrer statsministerens evne til at sige, at regeringens linje er klar, også når den er tæt indhyllet i et stort røgslør. Men den evne har statsministeren, det må man medgive ham.

Nu kan vi forstå, at statsministeren ikke engang ved, om Danmark har meddelt de andre lande, at vi har nogle positive holdninger til det forslag om liberaliseringer, der ligger i WTO.

Statsministeren henviser bare til, at det jo er EU, der har forhandlingskompetencen, og kryber ynkeligt i læ bag den kendsgerning. Men i andre sager forhindrer det jo ikke statsministeren i at skrive breve eller have meninger om, at noget hører til i EU. Så det ville klæde statsministeren også at have en klar mening om afviklingen af landbrugsstøtten, om det forslag, der ligger i WTO. Det er altså meget svært at få det ud af statsministeren, men vi gør et forsøg mere.

I Stuart Harbinsons forslag er der tale om at aftrappe eksportsubsidierne over 9 år. Er det for vidtgående efter statsministerens opfattelse? Der er tale om at aftrappe den direkte støtte med 60 pct. henholdsvis 50 pct. over 5 år. Er det for vidtgående, eller er der andre ting, der er for vidtgående i Stuart Harbinsons forslag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg synes ikke, det er for vidtgående forslag. Der, hvor jeg måske kunne have nogle bemærkninger til Stuart Harbinsons forslag, er at sætte spørgsmålstegn ved, om forslaget er afbalanceret i forhold til den støtte, andre giver, i forhold til den støtte, EU giver.

Kl. 13.35

Et umiddelbart studium af hans forslag peger i retning af, at det i særlig grad rammer den form for landbrugsstøtte, som EU giver, mens det skåner den form for støtte, som f.eks. USA og andre lande giver. Og der synes jeg der er grund til at gå lidt nøjere til værks for at se, om der er den rette balance i hans forslag.

Men forslaget i sig selv, som det ligger, synes jeg peger absolut i den rigtige retning; jeg anser det ikke for at være for vidtgående liberaliseringer. Men jeg minder igen om, at de nationale landbrugs muligheder for at omstille sig til sådanne nye vilkår jo i meget høj grad afhænger af, at man så også nationalt gennemfører de reformer, der skal til, for at landbrug så kan konkurrere på de nye vilkår.

Jørn Jespersen (SF):

Jo, men statsministerens ønske om på anden vis at forgyldte dansk landbrug er en indenrigspolitisk diskussion; den kan vi altid tage. Den har ikke en pind med WTO-forhandlingerne at gøre. Derfor to spørgsmål: